

for dette Spørgsmaal, idet han altid opfordrer os til dog endelig en Gang at bringe dette Spørgsmaal frem ved et eller andet Vindringsforslag. Det er naturligt, at vi vilde være overordentlig tilbøjelige hertil, dersom der var nogenformel Sandsynlighed for, at vi kunde faae dette Vindringsforslag vedtaget; men jeg tilstaar, at vi ikke have Smag for at bringe det frem, saalænge vi vide, at det uundgaeligt strax vil blive slaet ihjel. Det er naturligt, at det ærede Medlem fra sit Standpunkt hellere ønsker Vindringsforslaget bragt frem i Nar, stillet af 7 Medlemmer af Mindretallet og ikke baaret frem af Regjeringen; men vi fra vort Standpunkt ønske det hellere indbragt til næste Nar, baaret frem af Regjeringen og med Tilslutning af et større eller mindre Antal Medlemmer. Der vil da være noget Haab om og nogen Chance for, at det kan blive vedtaget, men at fremkomme med det nu, vilde være det Samme som at slaa vore egne Værn ihjel, og det have vi virkelig ikke Lyst til. Det ærede Medlem har ogsaa tillagt os den Anskuelse, at vi skulde tro, at fjendtlige Skibe, som kom til Kjøbenhavn, alene vilde komme nordfra. Jeg vil tillade mig at henvise det ærede Medlem til, hvad der staar i Betænkningen. Der staar, at større fjendtlige Skibe, som ville foretage et Angreb paa Kjøbenhavn, sandsynligvis vilde være henviste til at nærme sig Byen nordfra, og naar derfor det ærede Medlem fremsatte det Spørgsmaal, om vi troede, at en russisk Monitorflaade, der vilde angribe Kjøbenhavn, vilde lade sig afstrække fra at komme sydfra, fordi Mindretallet i Hærudvalget havde ment, at den sandsynligvis vilde komme nordfra, saa skal jeg hertil svare ham, at det tror jeg ganske vist ikke; men jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem kunde have sparet sig dette Spørgsmaal, thi man kan jo lave en uendelig Mængde af den Slags Spørgsmaal, som vel i Diebliffet se meget morsomme ud, men i hvilke der ikke er nogen Oversføbighed af Kjerne. (S. A. Hansen: Hør!) Det glæder mig, at det ærede Medlem siger „Hør“, men vi kunne jo ogsaa vende Spørgsmaalet om, og sige: Dersom nu det ærede Medlem for Præsij Amts 6te Valgkreds, der i det Hele taget tror, at man vil kunne nøies med 5 flydende Forter, saa ogsaa fik et enkelt flydende Fort med 2 Kanoner lagt ned i Dragden, tror saa det ærede Medlem i Virkeligheden at kunne „garantere“ os, at en russisk Monitorflaade blev saa forstrækket, fordi de 2 Kanoner laa derne, at den ikke kom? Tror det ærede Medlem, som udtalte sig saa stærkt i Be-

tænkningen isjor om, at det, som det kommer an paa, var at gjøre Angrebet paa os „saa farligt som muligt“, dog ikke, at en Fjende, som vilde rette et Angreb imod os, mere vil se paa Beskaffenheden af vore Forsvarsforanstaltninger end paa det Vidnesbyrd om „Farlighed“, som den ærede Ordfører for Flertallet fremsætter om dem. Jeg kunde meget godt følge den ærede Ordførers Exempel og fremsætte flere saadanne Spørgsmaal; men jeg tror, at man saa kommer ind paa et Gebet, som der ikke er nogen særlig Grund til at bevæge sig paa; thi jeg kan egentlig ikke anse det rigtigt, at man saadan stiller Spørgsmaal op af den Beskaffenhed, som ere ret sundrige, men som man vist lige saa godt kunde spare sig at fremsætte. Det ærede Medlem var dernæst saa venlig at tillægge os lige saa vel som da ogsaa Regjeringen den Anskuelse, at 115 Millioner — jeg tror, det var det store Tal, han nævnte — skulde anvendes til forskjellige Forsvarsforanstaltninger. Jeg tror ikke, det er fuldkommen rigtigt af det ærede Medlem, at han saaledes taler snart paa Regjeringens Begne og snart paa Mindretallets Begne. Naar man vil have at vide, hvormeget Regjeringen tror, at der skal anvendes til Forsvarsforanstaltninger, saa tror jeg, at det er rigtigere at se paa de Udtalelser, som derom foreligge fra den høitærede Regjering selv, og naar man vil vide Mindretallets Anskuelse, saa har jo det ærede Medlem for Beile Amts 1ste Valgkreds (Gad) nævnt mellem 60 og 80 Millioner Kroner, og at det omtrent varierende mellem disse Grændser efter Beskaffenheden af den Besætning, vi fik. Jeg vil hellere have, at vi selv skulde faae Lov til at angive Tallene, end at der skal lægges os Tal i Munden, som vi ikke have givet vort Samtykke til. Det Samme gælder vistnok lige overfor Regjeringen; den har i Virkeligheden aldrig — i det Mindste saa vidt mig bekendt — sagt, at der behøvedes 115 Millioner, men den har forlangt en Sum, som er mindre. Det gaar ikke an, saaledes som det ærede Medlem har gjort, at tage det største Tal fra den ene og lægge det til det største Tal fra den anden og til det største Tal fra den tredje og saa deraf lave et stort Tal, som i Virkeligheden Ingen nogenfinde har stillet op, og som jeg ikke rigtig kan se Betydningen af, medmindre man vil benytte det til at slaa Sagen ihjel. Jeg kunde naturligvis gjøre akkurat det Samme lige overfor det ærede Medlem, og jeg vilde maaske heller ikke have generet mig for at give ham en lille Ripost, naar vi endelig skulle slaa ind paa denne Bet. Jeg vilde da for hans